

Siostry Brontë (Emily Brontë †19.12.1848)

Mieszkam sama na ponurej plebanii
snuję się jak mgła po wysokich pokojach
- czekam na nocną burzę
Kiedy odeszła Anne
jeszcze umiałam się smucić
nad pustym wrzosowiskiem
pływały szare chmury
a wiatr trzepotał moim płaszczem
jak skrzydłami nietoperza
Charlotte - oswojona kotka
zniknęła cicho w mroku
nim zdążyłam zdjąć rękę
z jej ciepłej sierści
lecz kiedy paroksyzmy objęły
bledziutkie ciało Emily
wyciągnęłam poranioną o kamienie
pięść w stronę nieba
i przeciągnęłam czule nadgarstkiem
po ostrzu księżycy -
zdziwiona trawa chciwie
spijała szkarłatną rosę
noc miażdżyła kryształową kostką
moją głowę a gdy ocknąłam się
wrzosami targał wiatr i dźwięk dzwonów
Mieszkam tu sama od lat
czasem Cathy puka do mnie na okno
a czasem mężczyzna o twarzy
bladej jak księżyc i oczach
liliowych jak wrzosy
wyciąga do mnie rękę
i prowadzi ku sobie po dachu
po gałęziach po białym promieniu
utkanym przez moje siostry
które czekają na mnie
na wrzosowiskach nieba

*

1988

*

"On this day in 1848 Emily Brontë died at the age of thirty. Of all the death and drama in the Bronte household over the surrounding eight months -- events which now stand as famous and poignant as any in the Bronte novels -- none seems to impress or import more than Emily's. In September, thirty-one-year-old Branwell had died in his exuberant manner, the last stages of his dissolution and tuberculosis expressed in delirium tremens cursing and despair. The following May, twenty-nine-year-old Anne would die in her co-operative, affirmative manner, also of tuberculosis. Squeezed between the two, also tuberculosis but typically as if on her own mysterious terms, came

Emily's death.

"Charlotte described Emily as having a "powerful and peculiar" character in life, one which inspired "an anguish of wonder and love" in death. She never left the house after Branwell's death, never spoke of her condition or allowed others to, never gave up her work routine even on the last day, never allowed a doctor until literally the eleventh hour -- telling Charlotte just before noon, "If you will send for a doctor, I will see him now," and then dying at two o'clock. This was the same sort of scoff Emily had given fame some months earlier when, as the first waves of admiration and protest were arriving over Wuthering Heights, she refused to accompany her sisters on their historic trip to their London publishers to disclose the true identity of "Currer, Ellis and Acton Bell."

Read the full article here.

* * *

Zdjęcia - a jest ich tam więcej - ze strony fineLIFE.

* * *

Eryk Ostrowski: "Charlotte Brontë i jej siostry śpiące"

Wszystko, co wiemy o siostrach Brontë, pochodzi od niej. Ona prowadziła korespondencję i rozmowy z wydawcami. Rękopisy powieści Emily i Anne Brontë nie istnieją. Pierwszy wydawca, który jako jedyny je widział, twierdził, że pisane były jedną ręką. Miało to być pismo ukrywającej się pod męskim pseudonimem Charlotte. Ona z kolei robiła wszystko, aby myślano inaczej. Uwierzono jej. I tak już zostało.

Czy Charlotte Brontë stworzyła legendę o trzech genialnych siostrach?

* * *

Dokumentalny film o siostrach Brontë i ich mężczyznach dla telewizji ZDF/ARTE, reżyserami są Małgorzata Buck i Olaf Grunert, operatorem Andrzej Jeziorek [1], zdjęcia specjalne Anna Matysik:

<http://www.youtube.com/watch?v=0Zqi43upTqE>